

Arquer d'amor

Si et veia la sina
veia dos fitons;
oh, deixa'm, amiga,
que provi el meu pols.

Si un pit et sagnava,
beuria ta sang;
si et sagnava l'altre,
amb les dues mans.

Obre ben bé els braços
i acluca bé els ulls:
si la carn no es bada
la vida s'esmuny.

Quan sentis ma boca
aguanta l'alè-
t'estremiràs tota
i és quan jo et prendré.
Amiga, la vida
és una cançó.
Jo canto ta sina,
arqueret d'amor.

Salvat-Papasseit, Joan. *Obra completa*. Edició a cura de Carme Arenas Noguera.
Col·lecció Opera Mundi, Galàxia Gutenberg, Barcelona, 2007, p. 282